



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Кзз 1106/2021**  
**28.10.2021. године**  
**Београд**

**У ИМЕ НАРОДА**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радослава Петровића, Невенке Важић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Радивојевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Деспотовцу К 2/20 од 30.10.2020. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 111/21 од 10.06.2021. године, у седници већа одржаној дана 28.10.2021. године, једногласно је донео

**ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ** као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Радивојевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Деспотовцу К 2/20 од 30.10.2020. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 111/21 од 10.06.2021. године.

**Образложење**

Пресудом Основног суда у Деспотовцу К 2/20 од 30.10.2020. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика па је осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године.

Истом пресудом обавезан је окривљени да плати трошкове кривичног поступка и паушала суду, трошкове кривичног поступка настале пред ОЈТ у Деспотовцу, као и трошкове кривичног поступка оштећенима ББ, ВВ и ГГ, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, на начин и у износима, како је то наведено у изреци пресуде, док су оштећене ББ, ВВ и ГГ, ради остваривања имовинскоправног захтева упућене на парницу.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 111/21 од 10.06.2021. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног, преиначена је првостепена пресуда, само у погледу одлуке о досуђеном имовинскоправном захтеву и трошковима кривичног поступка, које је окривљени дужан да плати оштећенима, тако што је оштећена ББ

упућена на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева и обавезан окривљени да овој оштећеној плати трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини бити одлучено посебним решењем, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Радивојевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и одржи седницу већа уз позивање РЈТ и донесе одлуку којом се побијане пресуде укидају и предмет враћа на поновни поступак и одлуку, уз тачно назначење шта је првостепени суд дужан да уради.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Неосновано бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним правноснажним пресудама прекорачена оптужба и учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и с тим у вези наводи да је суд изменио чињенични опис из оптужног акта и тиме повредио објективни идентитет оптужења. Истакнуту повреду закона, суд је, према наводима браниоца, учинио тако што је из чињеничног описа наведеног у оптужном акту изоставио део радњи окривљеног.

Стоје наводи захтева да је суд извршио уређење описа радње извршења кривичног дела у односу на чињенични опис радње из оптужног предлога, изоставивши речи „...да би га окривљени оптужио да му краде дрва наслоњена на спољни зид гараже, а када је оштећени одговорио да дрва не краде окривљени му је запретио речима: „Ја ћу да те поцепам“, након чега и остварује претњу...“.

Како прекорачење оптужбе, у смислу члана 420. ЗКП, подразумева измену чињеничног описа радњи извршења кривичног дела описаних у оптужном акту додавањем веће криминалне активности и воље окривљеног, којима се отежава положај окривљеног у погледу правне оцене дела или кривичне санкције, по оцени Врховног касационог суда, наведеном изменом чињеничног описа дела у изреци побијане првостепене пресуде, у односу на опис у оптужном акту јавног тужиоца Кт 189/17 од 05.03.2018. године, Кт 19/18, насупрот ставу браниоца окривљеног, није прекорачена оптужба на штету окривљеног.

Наиме, радња извршења кривичног дела окривљеног – „...задавање удараца оштећеном песницама обе руке по лицу и неколико пута ногом по телу...па након што је

оштећени пао на бетон...наставља да га удара по лицу и телу услед чега је оштећени задобио тешке телесне повреде...“, наведена у чињеничном опису дела датом у изреци првостепене пресуде, садржана је и у диспозитиву оптужног акта, тако да тиме што је првостепени суд, у складу са чињеничним стањем утврђеним на основу изведених доказа, изменио чињенични опис дела, изостављањем осталих радњи окривљеног, објективни идентитет између оптужбе и пресуде није повређен, с обзиром на то да је окривљени оглашен кривим за мању криминалну активност од оне која му је оптужбом била стављена на терет.

Следствено наведеном, Врховни касациони суд налази да побијаним правноснажним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, на коју се неосновано указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Осталим наводима захтева бранилац истиче повреду начела „in dubio pro reo“ прописаног чланом 16. став 5. ЗКП, па затим истичући повреду члана 15. ЗКП, оспорава и налаз и мишљење судског вештака, у делу који се односи на механизам повређивања, што представља повреду члана 440. ЗКП.

Поред тога, бранилац у захтеву истиче и повреду члана 54. Кривичног законика, полемичући са оценом олакшавајућих околности, које је суд нашао на страни окривљеног.

Наводима захтева – да другостепени суд није узео у обзир наводе жалбе да је окривљени доживео мождани удар, бранилац указује на повреду члана 460. ЗКП.

Како повреде чланова 15., 16. став 5., 440. и 460. ЗКП и члана 54. Кривичног законика, у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представљају законске разлоге за подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца, Врховни касациони суд се у оцену истих није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,  
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,  
Драгомир Милојевић,с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић